

تاكسي و سواري شخصي ۱۳۰ نفر به روش نمونه‌گيري هدفمند انتخاب شدند و پرسشنامه رفتار رانندگى منچستر (MDBQ) را تكميل کردند. داده‌های پژوهش با استفاده از آزمون تحليل واريанс چند راهه، ضرائب همبستگي و با استفاده از نرمافزار آماري SPSS تحليل شد.

يافته‌ها: نتایج تحليل واريанс نشان داد گروه‌ها در تمام عامل‌ها (اشتباهات، لغرض‌ها، تخلفات عمدي و تخلفات غيرعمدي) با يكديگر تفاوت معنادار دارند($p < 0.05$). همچنين بيشترین ميزان نمرات در عامل اشتباهات، لغرض‌ها و تخلفات عمدي به ترتيب متعلق به گروه‌های رانندگان اتوبوس، کاميون، سواري و تاكسي بود؛ اما در عامل تخلفات غيرعمدي بيشترین نمرات به ترتيب متعلق به سواري، تاكسي کاميون و اتوبوس بود.

نتایج ضرائب همبستگي نيز نشان داد سن با تمام خطاهای و تخلفات رابطه مثبت و معنادار دارد ($p < 0.05$). متغير تحصيلات با خطای غيرعمدي خطرناک و اشتباه رابطه منفي و معنادار داشت ($p < 0.05$)؛ اما با عامل تخلف غير عمدي رابطه مثبت و معنادار داشت ($p < 0.05$). همچنان با تخلفات عمدي رابطه‌اي نشان نداد ($p > 0.05$). مدت سال‌های رانندگى و استفاده از كربنيد ايمني با هيج يك از عوامل رابطه معناداري نشان ندادند ($p > 0.05$).

نتيجه‌گيري: از آنجا كه بيشترین ميزان نمرات خطاهای و تخلفات به ويزه متعلق به رانندگان اتوبوس و کاميون بود، پيشنهاد می‌شود به منظور کاهش ميزان تصادفات، ارزيايی‌های روان‌شناختی و آموزش‌های کافي در هنگام گرينش و ارائه گواهينame و همچنان پس از آن به طور متناوب صورت پذيرد.

كلمات کليدي: رانندگان، تصادفات رانندگى، عامل انساني، خطاهای و تخلفات.

مقاييسه نقش عامل انساني در بروز تصادفات رانندگان صنوف مختلف

محمود حيدري^۱، کاظم خرم دل^۲، طيه رخشاني^۳، محمد کاظم شکوه^۴

۱- نويسنده مسئول: کارشناس مديريت امداد و سوانح، مسئول امداد و نجات جمعيت هلال احمر شهرستان داراب. فارس. ايران.

Email: M.heydari.res@gmail.com

۲- کارشناس ارشد روان شناسی، جمعيت هلال احمر استان فارس. فارس. ايران

۳- دكتري پزشكى، جمعيت هلال احمر استان فارس. فارس. اiran.

۴- کارشناس شهر سازى، شهردار داراب. فارس ايران

وصول مقاله: ۹۰/۱۰/۱ پذيرش مقاله: ۹۱/۱/۳۱

چكیده:

مقدمه: عامل انساني به عنوان مهم‌ترین عامل تصادفات جاده‌ای شناخته شده است. هدف پژوهش حاضر مقاييسه نقش عامل انساني در بروز تصادفات رانندگان صنوف مختلف شهرستان داراب در زمستان ۸۹ بود.

روش‌ها: پژوهش حاضر از نوع توصيفي همبستگي بود. نخست از ۴ گروه رانندگان اتوبوس، کاميون،

متخصصان در تشریح این موضوع، میان دو سطح اساسی تخلفات^۱ رانندگی و خطاهای^۲ رانندگی تمایز قائل شده‌اند. این امر بدین دلیل است که این دو مفهوم عمدتاً سبب‌شناسی و شیوه اصلاح متفاوتی دارند. خطاهای بنا به تعریف به نارسایی ذهنی شناختی در قضاؤت صحیح و انجام یک سلسله اعمال طراحی شده برای رسیدن به نتیجه مطلوب اطلاق می‌شود^(۶); در حالی که تخلفات به رفتارهایی گفته می‌شود که این‌منی رانندگان را به خطر می‌اندازد و از جمله می‌توان به مصرف الكل در هنگام رانندگی، سبقت غیر مجاز، حرکت روی خطوط و نام برد^(۶).

این دو گزینه خود دارای تقسیم‌بندی‌های دیگری هستند؛ به عبارت دیگر خطاهای شامل دو دسته است:
۱- نارسایی شناختی در توجه و پردازش اطلاعات (لغوش‌ها)^۳ و ۲- اشتباهات: انجام رفتارهای اشتباهی که فرد از نادرست بودن آن ناگاه است^(۷).

در سبب‌شناسی خطاهای بیشتر کاستی‌های شناختی و نقص در سیستم پردازش اطلاعات دخیل است^(۷).

تخلفات نیز دو دسته‌اند: تخلفات عمدی^۴ که به نقض آشکار و تعمدی قوانین رانندگی اطلاق می‌شود؛ و تخلفات غیر عمدی^۵ که رفتارهایی را شامل می‌شود که منجر به نقض قوانین می‌شود بدون اینکه عمدی در کار باشد. در سبب‌شناسی تخلفات عمدی عوامل اجتماعی انگیزشی و موقعیتی نقش پررنگ تری دارند^(۷).

هدف عمده این مطالعه بررسی ارتباط متغیرهای جمعیت شناختی با این دو عامل خطاهای و تخلفات عمدی می‌باشد. همچنین با مقایسه قشرهای مختلف

مقدمه

حوادث رانندگی سالیانه جان هزاران نفر را در سراسر جهان، از جمله ایران می‌گیرد. روزانه در سراسر دنیا بیش از ۳۰۰۰ نفر جان خود را بر اثر تصادفات جاده‌ای از دست می‌دهند^(۱).

در ایران طی ۱۰ سال اخیر بر اثر تصادفات رانندگی ۲۳۵ هزار کشته و ۲ میلیون و ۲۲۱ هزار نفر مجرح شدند^(۲).

بررسی‌ها نشان می‌دهد که بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ تعداد کشته‌های سوانح ترافیکی در کشورهای ثروتمند و توسعه یافته کاهش می‌یابد؛ در حالی که این روند در کشورهای کم درآمد و متوسط درآمد و در حال توسعه معکوس خواهد بود. نتیجه اینکه پیش‌بینی می‌شود تلفات سوانح ترافیکی که در این برده در رتبه یازدهم صدمات و بیماری‌ها است تا سال ۲۰۲۰ به رتبه سوم تهدید کننده سلامت انسان تبدیل شود^(۱).

رانندگی رفتاری چند بعدی است که پیوستاری از عوامل فردی- اجتماعی و موقعیتی بر آن اثر می‌گذاردند. در سبب‌شناسی عوامل تصادفات جاده‌ای مجموعه‌ای از عوامل مطرح شده‌اند؛ از جمله وضعیت نامناسب جاده‌های کشور، نقاط حادثه خیز، وسائل نقلیه فرسوده، نقص فنی خودروها و عوامل انسانی. اگرچه بیشتر محققان حوادث جاده‌ای نقش عوامل فوق را به کرات مذکور شده‌اند؛ اما آنها بر این نکته توافق دارند که حدود ۹۰ درصد از علت تصادفات مربوط به خصیصه رفتاری رانندگان یا همان عامل انسانی است^(۳).

پژوهش‌های چندی به بررسی بنیان‌های روان‌شناختی عوامل انسانی در تصادفات جاده‌ای پرداخته‌اند^{(۴)،(۵)}.

از آنجا که اصولاً تفاوت‌های فردی شخصیتی و سبک‌های پردازش اطلاعات افراد بر شیوه رانندگی و پیامد آن در بروز تصادفات تأثیر مستقیم دارد^(۴)؛

¹. violences

². Errors

³. Lapses

⁴ Aggressive Violation

⁵ Ordinary Violation

احتمال انجام رفتار پرخطر در رانندگی و پیامد آن بروز تصادفات را افزایش می‌دهند شناسایی کند؛ همچنین سهم قشرهای مختلف رانندگان را در انجام رفتارهای پرخطر مشخص سازد تا با تقویت بنيان‌های نظری پژوهش‌های مربوط به رانندگی گامی در کاهش تصادفات رانندگی برداشته شود.

ابزار:

پرسشنامه رفتار رانندگی منچستر^۱:

MDBQ یک پرسشنامه ۵۰ سؤالی است که تخلفات و خطاهای رانندگی را می‌سنجد و در یک طیف لیکرتی از ۰ تا ۵ درجه‌بندی می‌شود (هرگز=۰، به ندرت=۱، گاهگاهی=۲، بیشتر اوقات=۳، به طور مکرر=۴ و همیشه=۵). سؤالات در دو جنبه با یکدیگر فرق دارند؛ یکی در نوع رفتار و دیگری در میزان خطری که آن رفتار برای دیگر رانندگان دارد. رفتارهای ناهنجار شامل ۴ دسته هستند: لغزش‌ها، اشتباها، تخلفات عمدی و تخلفات غیرعمدی. همچنین در مورد میزان خطر این رفتارها سه طبقه‌بندی وجود دارد: الف: رفتارهای بدون احتمال خطر برای بقیه رانندگان جاده و فقط در حد ایجاد احساس عدم آرامش برای دیگران (احتمال خطر کم)، ب: رفتارهایی که احتمال دارد برای دیگران ایجاد خطر کند (احتمال خطر متوسط) و ج: برای دیگر رانندگان حتماً خطر ایجاد می‌کند (احتمال خطر زیاد).

در مطالعات خارجی روایی و پایایی مناسبی برای این پرسشنامه به دست آمده است (۱۳، ۱۴).

همچنین در ایران در مطالعه گودرزی و همکاران میزان آلفای کرونباخ برای MDBQ معادل ۰/۸۷ و ضرایب توافق برای خرده مقیاس‌ها را در دامنه ۰/۹۲ تا ۰/۹۶ ذکر کرده‌اند (۱۵).

رانندگان میزان انجام رفتارهای منفی رانندگی در آنها مشخص شود.

آمارها نشان می‌دهد که در تصادفات منجر به فوت، وسیله نقلیه مورد استفاده ۳۵/۷ درصد افراد خودروی سواری، ۲۶/۵ درصد موتورسیکلت، ۶/۸ درصد وانت بار، ۴/۴ درصد کامیون، کامیونت و تریلی و ۱/۷ درصد اتوبوس و مینی‌بوس بوده است. همچنین وسیله نقلیه درگیر با خودرو یا عابر پیاده متوفی در ۳۳ درصد موارد سواری، ۱۸/۷ درصد کامیون، کامیونت و تریلی، ۸/۵ درصد وانت بار، ۵/۹ درصد موتورسیکلت و ۳/۴ درصد اتوبوس و مینی‌بوس بوده است (۸).

در مطالعه حق‌شناخت و همکاران بین سن و خطاهای عمدی رابطه معناداری دیده شد؛ اما سن با دیگر عوامل رابطه‌ای نشان نداد. همچنین رابطه تحصیلات با هر چهار عامل مثبت و معنادار بود. در این مطالعه بین جنسیت با خطاهای و تخلفات عمدی رابطه‌ای دیده نشد (۹)؛ در حالی که در مطالعه حقایق و عرضی (۱۰) و ریسن و همکاران (۱۹۹۰) جنسیت رابطه معناداری با تخلفات عمدی و خطاهای نشان داد. پارکر و همکاران با یافتن رابطه معنادار بین سن و خطاهای و تخلفات عمدی، نشان دادند که درصد خطاهای عمدی در رانندگان مسن‌تر بسیار بیشتر بوده است (۱۱).

در مطالعه دیگری در خارج از کشور مشخص شد علل انجام رفتارهای خطرناک رانندگی که منجر به تصادف می‌شود در افراد مسن و جوانان متفاوت است. علت تصادفات در افراد مسن بیشتر بیماری و کهولت سن می‌باشد؛ اما در جوان‌ها بیشتر علت تصادفات، رفتارهای پرخطر و خشونت یا عدم تجربه یا مصرف الکل می‌باشد (۱۲).

این مطالعه در تلاش است با تمرکز بر عوامل روان‌شناختی نقش متغیرهای جمعیت شناختی را که

یافته‌ها

شرکت کنندگان در پژوهش ۱۲۰ رانده مرد در دامنه سنی ۲۲ تا ۵۸ سال بودند. در تحلیل نخست نتایج تحلیل مانوای کل تفاوت بین گروه‌ها از لحاظ سه متغیر اصلی تحقیق معنادار بود ($P < 0.001$). $F = (5.62)$

سپس با استفاده از آزمون تحلیل واریانس یک راهه گروه‌ها در تک تک متغیرها با هم مقایسه شدند. (مکان جدول ۱) (انهای مقاله)

چنانچه مندرجات جدول ۱ نشان می‌دهد تفاوت گروه‌ها در تمامی متغیرهای وابسته (خطاهای و تخلفات عمدی) معنادار است ($p < 0.05$). سپس برای مشخص شدن تفاوت دقیق گروه‌ها در خطاهای و تخلفات عمدی از آزمون‌های تعقیبی استفاده شد. در این آزمون گروه‌ها به مقایسه زوجی گروه‌ها می‌پردازد.

نتیجه آزمون تعقیبی LSD نشان داد که در عامل لغزش بین تمام گروه‌ها با هم تفاوت معنادار بود. بین رانندگان کامیون با تاکسی و کامیون با سواری همچنین اتوبوس با تاکسی و سواری تفاوت معناداری مشاهده شد. به عبارت دیگر به ترتیب رانندگان اتوبوس، کامیون، سواری و تاکسی در عامل خطای غیر عمدی خطرناک‌ها بیشترین نمره را کسب کردند.

اما در عامل تخلفات عمدی فقط تفاوت بین اتوبوس با تاکسی و اتوبوس با سواری معنا دار بود و به ترتیب رانندگان اتوبوس، کامیون، سواری و تاکسی بیشترین نمرات را کسب کردند.

در عامل سوم یعنی اشتباه تفاوت بین اتوبوس با سواری، اتوبوس با تاکسی و کامیون با سواری معنادار بود و مابقی گروه‌ها با یکدیگر تفاوت معناداری در میزان اشتباه نداشتند. بیشترین نمرات نیز به ترتیب متعلق به رانندگان اتوبوس، کامیون، تاکسی و سواری بود.

در عامل آخر یعنی تخلفات غیر عمدی نیز تفاوت بین رانندگان اتوبوس با سواری، همچنین کامیون با

میزان آلفای کرونباخ و ضریب دو نیمه سازی پرسشنامه نیز در این پژوهش به ترتیب ۰.۸۶ و ۰.۸۷ به دست آمد.

روش‌ها

پژوهش حاضر از نوع مطالعات توصیفی با طرح همبستگی است. جامعه آماری را تمام افراد دارای گواهینامه رانندگی شهرستان داراب در سال ۱۳۸۹ تشکیل می‌دادند. نمونه‌ها به صورت هدفمند از بین ۴ قشر رانندگان تاکسی، کامیون و تریلر، اتوبوس، و سواری شخصی (مردان دارای گواهینامه که شغل اصلی آنان رانندگی نبود) ۱۶۰ نفر به صورت گروه‌های ۴۰ تایی انتخاب شدند که پس از ریزش به ۱۲۰ نفر تقلیل یافت. در ابتدا پس از اخذ مجوز از مراکز ذیصلاح و هماهنگی با تاکسی‌رانی، پایانه‌های مسافربری و سندیکا دستیاران پژوهشی پرسشنامه رفتار رانندگی را بین شرکت کنندگان توزیع کردند. قبل از تکمیل پرسشنامه، دستیاران پژوهشی برای شرکت کنندگان توضیح دادند که آنان در پژوهشی شرکت می‌کنند که قصد دارد عادت‌ها و رفتارهای رانندگی را بسنجد و علاوه بر اینکه پرسشنامه‌ها بدون اسم هستند، اطلاعات آنان کاملاً محروم‌مانه خواهد بود و نتایج پژوهش نیز به صورت آماری و گروهی و نه فردی منتشر خواهد شد. مطالعه حاضر دو هدف عمده داشت: نخست گروه‌های مورد مطالعه از لحاظ شاخص‌های رفتار رانندگی (خطاهای و تخلفات) با یکدیگر مقایسه شدند تا میزان خطر مشخص شود؛ سپس در یک تحلیل همبستگی رابطه برخی از متغیرهای جمعیت شناختی با عوامل مذکور در کل نمونه بررسی شد. داده‌های پژوهش با استفاده از بسته نرم‌افزار آماری SPSS ویراست ۱۶ و همچنین با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی، ضرایب همبستگی (پیرسون، اسپیرمن و دو رشته‌ای نقطه‌ای) و تحلیل واریانس چند راهه و یک راهه تحلیل شدند.

بررسی ارتباط متغیرهای جمعیت شناختی با این عوامل پرداخت.

همان‌گونه که در بحث یافته‌ها ذکر شد در ۳ عامل اشتباها، لغزش‌ها و تخلفات عمدى به ترتیب رانندگان اتوبوس، کامیون، سواری و تاکسی بیشترین نمرات را داشتند؛ اما در عامل تخلفات غیر عمدى به ترتیب سواری، تاکسی، کامیون و اتوبوس بیشترین نمرات را کسب کرده بودند.

چنانچه پیشتر آمد خطاهای بیشتر حاصل نارسایی‌های شناختی و نقص در پردازش اطلاعات هستند؛ در حالی که زمینه ساز تخلفات بیشتر انگیزشی و موقعیتی هستند. حال با توجه به نتایج، رانندگان وسائل نقلیه سنگین با تفاوت ملموسی نسبت به رانندگان ماشین‌های سبک در خطاهای و تخلفات نمرة بالاتری دارند. علت امر علاوه بر نگران کننده بودن می‌تواند به دلیل نارسایی‌های شناختی این دسته از رانندگان باشد. این امر به ویژه هنگامی که مشخص می‌شود هم میزان خطاهای و هم تخلف عمدى در رانندگان اتوبوس که مسئولیت جان عده زیادی از افراد را بر عهده دارند بیشتر از مابقی گروه‌های نگران کننده‌تر است.

با عطف به این یافته، آمارها نشان می‌دهد که بسیاری از رانندگان وسایل نقلیه سنگین و اتوبوس‌ها در ایران در یک‌سال بیش از یک تصادف دارند. به طور متوسط در هر چهار تصادف یک کامیون و در هر ۱۲ تصادف یک اتوبوس با متوسط ۵ نفر کشته و ۱۲ مجروح درگیر بوده است (۱۶).

اگرچه در کل به لحاظ درصدی تعداد تصادفات وسائل نقلیه سنگین نسبت به سواری‌ها کمتر است (۱)؛ اما متأسفانه میزان تلفات آنها رقم چشمگیری دارد، لذا تمرکز ویژه بر روی گزینش و اصلاح رفتار رانندگی

سواری معنadar بود؛ اما بیشترین میزان نمرات به ترتیب متعلق به رانندگان سواری، تاکسی، کامیون و اتوبوس بود.

در تحلیلی دیگر به بررسی رابطه متغیرهای جمعیت شناختی با ۴ عامل رفتار رانندگی پرداخته شد. که به علت جاگیر بودن جداول آنها خلاصه یافته‌ها ذکر می‌شود: متغیرهای جمعیت شناختی عبارت بودند از سن، تحصیلات، سابقه رانندگی و بستن کمربند ایمنی که با استفاده از ضرایب همبستگی پیرسون، اسپیرمن و دو رشته‌ای نقطه‌ای تحلیل شدند.

از میان متغیرها سن با هر ۴ عامل رابطه مثبت و معنadar داشت ($p < 0.05$). متغیر تحصیلات با لغزش و اشتباها رابطه منفی و معنadar داشت ($p < 0.05$)؛ اما با عامل تخلف غیر عمدى رابطه مثبت و معنadar داشت ($p < 0.05$) و با متغیر تخلفات عمدى نیز رابطه معنadarی نداشت ($p > 0.05$).

مدت سال‌های رانندگی و استفاده از کمربند ایمنی با هیچ یک از عوامل رابطه مثبت و معنadarی نشان نداد ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری

هدف مطالعه حاضر بررسی مقایسه‌ای روان‌شناختی رفتار رانندگی در قشرهای مختلف رانندگان بود؛ زیرا ثابت شده است که عامل انسانی بیشترین سهم را در تصادفات جاده‌ای دارد. آمار ماهیانه و سالیانه مرگ و میر حاصل از حوادث رانندگی در ایران گاهی تا حد مقایسه با برخی جنگ‌ها و بلایای طبیعی است. این پیامد شوم تمدن اگر نه به عظمت یک فاجعه ملی برای کشور ماست؛ اما از چنان اهمیتی برخوردار است که نیاز به یک عزم ملی در جهت کاهش آن را می‌طلبد.

پژوهش حاضر به عنوان یک مطالعه مقدماتی به مقایسه صنوف مختلف رانندگان در ۴ عامل اشتباها، لغزش‌ها، تخلفات عمدى و تخلفات غیرعمدى و نیز

علت امر ممکن است این باشد که عموماً کسانی که تحصیلات بالاتری دارند توانایی شناختی بیشتری دارند؛ لذا وجود رابطه منفی بین تحصیلات و خطاهای توجیه بهتری دارد.

میزان سال‌های رانندگی فقط با انجام تخلفات غیر عمدى رابطه معکوس معناداری داشت که در این مطالعه رابطه معناداری بین بستن کمربند و میزان سال‌های رانندگی پیدا نشد.

یافته‌های این پژوهش به عنوان یک گام مقدماتی صرفاً بر روی عامل انسانی تأکید دارد؛ لذا ضرورت‌ها و پیشنهادهایی را مطرح می‌کند: نخست اینکه با توجه به ارتباط مستقیم سن با افزایش خطاهای، شغل رانندگی به عنوان یکی از مشاغل سخت در نظر گرفته شود و سن بازنیستگی رانندگان حرفه‌ای کاهش یابد.

پیشنهاد می‌شود رانندگان وسائل نقلیه سنگین به هنگام گزینش از لحاظ وجود برخی نقص‌های شناختی حرکتی که منجر به تصادفات می‌شوند مورد ارزیابی روان شناختی قرار گیرند. خطاهایی همچون کم توجهی، تمرکز و هوشیاری پایین، اشتباه در تخمین سرعت و فاصله، نداشتن مهارت کافی در رانندگی، قضاؤت یا تصمیم‌گیری نادرست در شرایط خاص و بحرانی، و کمبود سرعت واکنش از این دسته‌اند.

از محدودیت‌های پژوهش می‌توان به دشواری در نمونه‌گیری و نیز تعداد کم نمونه اشاره کرد که تعیین‌پذیری نتایج را مخدوش می‌کند. همچنین عدم همکاری رانندگان در پاسخ‌دهی صحیح آنان به دلیل ترس از به خطر افتادن موقعیت شغلی‌شان اعتبار بیرونی مطالعه را مخدوش می‌کند؛ به طوری که نویسنده‌گان برخی از متغیرها همچون مصرف مواد و الكل را به علت سوگیری مطلوبیت از جانب پاسخ‌دهندگان از تحلیل حذف کردند. نتیجه اینکه در بروز تصادفات گرچه ترکیبی از عوامل دخیلند، اما

این قشر از رانندگان حرفه‌ای ضرورت بیشتری را طلب می‌کند.

در ادامه به بررسی تحلیل همیستگی برخی متغیرهای جمعیت شناختی با این عوامل پرداخته شد، زیرا ثابت شده است که متغیرهای روان‌شناختی مانند سن، جنس، وضعیت تأهل، تحصیلات، وضعیت تمرينات، سبک زندگی، حالات هیجانی، زمان واکنش، قدرت دید، گوش به زنگی و تجربه رانندگی نقش مهمی در تصادفات رانندگی ایفا می‌کنند (۱۷).

نتایج نشان داد که سن ارتباط مثبت و معناداری با تمام عوامل دارد. در نتیجه با افزایش سن میزان خطاهای در هر چهار عامل افزایش می‌یابد. این یافته تا حدی همسو با نتایج پارکر و همکاران است که نشان دادند با افزایش سن احتمال خطاهای رانندگی و نه تخلفات عمدى افزایش می‌یابد (۱۲) و در تصاد با نتایج حق شناس و همکاران است که نشان دادند سن و تجربه رانندگی فقط با انجام اعمال غیر قانونی غیرخشنودتر آمیز رابطه منفی و معنادار دارد (۱۰).

در تبیین این مسئله می‌توان گفت پیش‌بینی می‌شود که با توجه به کاهش توانایی‌های شناختی، سرعت واکنش و سرعت پردازش اطلاعات و همزمان با افزایش سن خطاهای روان‌شناختی نیز در رانندگان افزایش یابد؛ اما افزایش تخلفات عمدى عموماً با سنین جوانی توجیه منطقی‌تری دارد که جای بحث و پژوهش بیشتری دارد.

همچنین در پژوهش حق شناس و همکاران میزان تحصیلات با میزان انواع خطاهای و انجام اعمال غیرقانونی رابطه مستقیم معناداری را نشان داد. در حالی که در این پژوهش متغیر تحصیلات با لغزش و اشتباه رابطه منفی و معنادار داشت؛ اما با عامل تخلف غیر عمدى رابطه مثبت و معنادار داشت. با متغیر تخلفات عمدى نیز رابطه معناداری نداشت.

{این پژوهش حاصل طرح مصوبه بند ۱۵ در هفتادو هشتمین جلسه شورای اسلامی شهرداری داراب مورخه ۸۹/۹/۲۹ می باشد}

سپاسگزاری:

از تمامی شرکت کنندگان در پژوهش سپاسگزاری می کنیم.

عامل انسانی مهم‌ترین سهم را دارد؛ لذا با برداشتن گام‌هایی نظیر گزینش صحیح و آموزش و نظارت مستمر در جهت کم رنگ کردن نقش انسان در تصادفات، به میزان چشم گیری از میزان تلفات جاده‌ها کاسته خواهد شد.

جدول(۱):نتایج تحلیل واریانس یک راهه تفاوت گروه‌های مختلف رانندگان در خطاهای و تخلفات عمده:

متغیر های پژوهش							متغیر های پژوهش
	sig	F	سواری (N=۳۵)	تاكسي (N=۲۸)	اتوبوس (N=۲۷)	کاميون (N=۳۰)	
خطای غیر عمدى خطناک	P<0.001	۸/۱۲	۱۳/۶۴ (۶/۸۳)	۱۲/۶۴ (۷/۴۴)	۱۸/۹۶ (۳/۶۲)	۱۷/۱۶ (۲/۵۸)	
	P<0.001	۴/۸۹	۱۰/۷۸ (۶/۶۵)	۹/۱۵ (۹/۰۸)	۱۵/۲۹ (۴/۲۸)	۱۲/۳۳ (۳/۵۰)	تخلف عمدى
اشتباه و لغزش	P<0.05	۲/۶۷	۳/۶۸ (۲/۴۳)	۳/۷۷ (۲/۷)	۵/۴۸ (۳/۱۰)	۵ (۳/۱۰)	
	P<0.001	۷/۶۷	۲/۴۶ (۱/۸۵)	۲/۳۲ (۲/۱۲)	۱/۱۸ (۰/۳۹)	۱/۱۶ (۰/۳۷)	تخلفات غير عمدى

References

1. Murray CJL, Lopez AD. *The Global Burden of Disease: A comprehensive assessment of mortality and disability from diseases, injuries and risk factors in 1990 and projected to 2020*. Cambridge, MA: Harvard University Press on behalf of the World Health Organization and the World Bank; 1996
2. <http://www.accident.blogsky.com/1390/01/27/post-98/>
3. Yaghoobi H. "The role of human factors in car accidents in Iran. Andishe va Raftar Quarterly (Persian), 2001; 6: 60- 67
4. Oltedal, S., & Rundmo, T. "The effects of personality and gender on risky driving". *Behavior and Accident Involvement Safety Science*, 2006; 44, 621-628
5. Ozkan T, Lajuna T, Chliaoutakis J, Parker D, Summala H. Cross cultural differences behaviors: a comparison of six countries. *Transportation Research*, 2006; 9: 227-42
6. Gras ME, Sullman MJM, Cumill M, Aymerich M, Font-Mayolas S. Spanish drivers and their aberrant driving behaviors. *Transportation Research* 2006; 9: 129-32
7. Reason L, Nanstead A, Strading S, Bayter J, Campbell K, "Errors and violations: a real distinction". *Ergonomics* 1990; 33: 1315-32
8. <http://www.accident.blogsky.com/category/cat-3>
9. Hagh-Shenas H, Hosseini M, Jamshidi M, Azizi HR. "Relation of personality traits with driving behavior in city of Shiraz in 2005. *Hakim Research Journal* 2008; 11(3): 47- 54.
10. Haghayegh SA, Oreyzi HR. Relation of Aggression Types according to Karen Horney's Theory with Negative and Positive Driving Behaviors and Accidents. *Iranian*

- Journal of Psychiatry and Clinical Psychology, Vol. 15, No. 1, Spring 2009, 81-85*
11. Parker D, McDonald L, Rabbitt P, et al: *Elderly drivers and their accidents: the aging Driver Questionnaire. Accid, Anal. Prev 2000; 32: 751- 759*
12. Owsley C, McGwin G, McNeal SF. *Impact of impulsiveness, Venturesomeness, and empathy on driving by older adults. Journal of safety Research. 2003; 34: 353-359*
13. Parker D, MC Donald L, Rabbitt P, Sutcliffe P. *Elderly drivers and their accidents; the aging driver questionnaire. Accident Analysis and Prevention 2000; 32: 751-59*
14. Newnam S, Watson B, Murray W. *A comparison of the factors influencing the safety of work-related drivers in work and personal vehicles. In proceeding of the Road safety Research, Policing and Education Conference, Adelaide, 2002*
15. Goodarzi MA, Shirazi m. "The relationship between excitement seeking and dangerous driving behavior". *Psychology Magazine (Persian)*. 2006; 9: 34- 39
16. Pouryaghoub G, Aminian O, Sharifian SA, Sadeghniat KH, Mehrdad R. *"Occupational health for commercial drivers. Tehran teymoorzade press; 2010: 116-117.(In Persian)*
17. Gregersen, N. P., Bjurulf, P. *Young novice drivers: Toward a model of their accident involvement. Accid Anal Prev, 1996, 28: 229*

Comparison of the role of human factor in road accidents in different drivers' categories

Corresponding author: **Heidari M**, Expert of disaster relief management, Darab Red Crescent society, Fars, Iran
Email: M.heydari.res@gmail.com

Khoramdel K, MA in psychology, Fars Red Crescent society, Fars, Iran
Rakhshani T, MD, Fars Red Crescent society, Fars, Iran
Shokooh MK, Expert of Urbanism, Mayor of Darab Township, Fars, Iran

Received: 2011-12-22

Accepted: 2012-04-19

Abstract

Background:

Human factor is identified as the most important factor in road accident. The purpose of this research was to compare the role of human factor in road accidents in different drivers' categories in Darab Township in 2010.

Methods:

In this descriptive-correlation research, firstly, four groups of drivers including bus, truck, taxi and private car drivers (130 drivers) were selected through purposeful sampling and completed Manchester Driving Behavior Questionnaire (MDBQ). Data was analyzed by using Multivariate analysis of variance (MANOVA), correlation coefficients and SPSS.

Findings:

According to the result, all groups had significant differences in all factors such as errors, lapses, aggressive and ordinary violation ($P<0.05$); also the highest rate in 3 factors of errors, lapses and aggressive violation were related to bus drivers, truck drivers, private car drivers and taxi drivers respectively; but in ordinary violations the highest scores were related to private car, taxi, truck and bus drivers respectively. The findings of correlation coefficients were as follows: there were a significant and positive correlation between age and all types of errors and violence ($P<0.05$); negative and significant correlation was found between education with dangerous and aggressive errors and lapses ($P<0.05$); but positive and significant correlation was found between education and aggressive violation ($P<0.05$); there was no correlation between education score and ordinary violation; also, no correlation was found between years of driving and wearing safety belt with errors and violence ($P>0.05$).

Conclusion:

The results indicated that the highest scores were specially related to bus drivers and truck drivers. Therefore, it is recommended to perform psychological assessments and adequate training in order to reduce the accident rate at the time of selection and obtaining driving licenses and periodically thereafter.

Keywords: drivers, car accidents, human factor, errors, violence